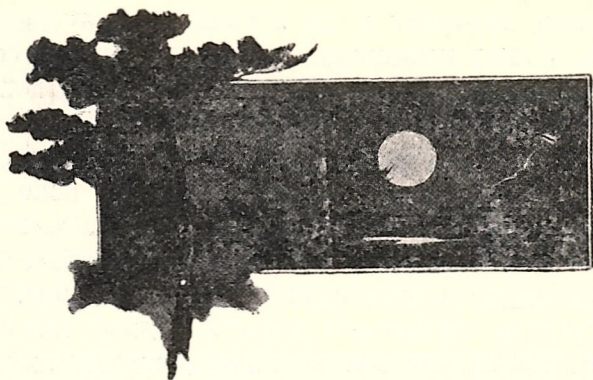

Екскурзия до Мусала.

Често гледахъ отъ Самоковъ върха Мусала и ми се искаше да го посѣтя. Макаръ че бѣхъ обиколилъ всичкитѣ кѣтчета на Чамъ-Кория, все пакъ ми се искаше да се изкача на тоя величественъ връхъ на Рила. Това ми се отдаде на 14-и августъ 1910 година. Една компания отъ 8 души потеглиха за Мусала и ние съ баща ми ги придружихме. Тръгнахме всички въ 5¹/₂ ч. Съ насъ взехме три коня. Единъ за багажъ и провизии, а другитѣ два за яздене. На единия отъ конетѣ се бѣхъ качилъ азъ, а на другия една госпожа. Стигнахме въ Чамъ-Кория въ 9 часа.

Чамкорийци се бѣха приготвили за танцувална вечеринка, та ние останахме да погледаме. Слѣдъ това се качихме на конетѣ и тръгнахме за Мусала. Понеже бѣ тъмно, запалихме фенеръ. Като тръгнахме на бърже, само единъ отъ насъ се бѣше сѣтилъ да вземе фенеръ. Ала той угасваше щомъ му се свършеше водата, защото се пълнеше съ карвитъ.

Въ тъмнината всички казваха, че имали фенери, но ги забравили. Ние пжтувахме прѣзъ нощта. Ала мѣсечината изгрѣ щомъ минахме горния Бистришки мостъ и се изкачихме на едно възвишение. Като минахме Бистришкия мостъ и стигнахме до едно изворче, госпожата слѣзе отъ коня си за да пие вода. Баща ми ме караше да слѣза и азъ да пия вода, но менъ ми бѣше студено, та не искахъ да слѣза. Слѣдъ това напѣлнихме